

Op de afbeelding zal je een Vlaams of Nederlands bloemstilleven uit de 16de en 17de eeuw zien. Jouw taak is om het beeld zo nauwkeurig mogelijk te beschrijven.

De beschrijving mag objectief, subjectief of beide zijn.

1. Objectief: Iconografische en iconologische beschrijving:

Wat is er afgebeeld?

Welke bloemen en planten worden er afgebeeld (met eventueel Latijnse benaming)?

Wat is er in het midden, boven, onder, links en rechts?

Zijn er opmerkelijke compositorische kenmerken? Welke kleuren kan je waarnemen?

2. Objectief: Welke indruk maakt het schilderij op jou?

Hier mogen persoonlijke indrukken en emoties de objectieve kenmerken in evenwicht brengen. Tot slot kan je dingen toevoegen die je opmerkelijk lijken, je mening over het schilderij, een gedicht, een herinnering, creatief verhaal...

Dus kort samengevat, het afbeelden van een werk in woorden. Als je niet goed weet hoe er aan te beginnen kan je hieronder enkele voorbeelden vinden.

Voorbeeld 1:

Dit bloemstilleven is weinig gedetailleerd geschilderd. De schilder heeft weinig aandacht besteed aan een fijne lijnvoering. Rechts bovenaan landt een libel op de bloem die het meest opvalt maar deze libel is amper zichtbaar door de donkere achtergrond. De bloemen zijn weergegeven in een vaas, waarop eveneens bloemen zijn afgebeeld. Vooraan het beeldvlak liggen drie waterdruppels die net van het boeket lijken gevallen te zijn. De schilder trachtte hier vermoedelijk vooral zijn kennis van de reflectie van het licht weer te geven. In plaats van water in de vaas weer te geven, plaatst hij ze hier op subtiel wijze naast de vaas.

Voorbeeld 2:

Klein tot middelgroot weelderig en natuurlijk boeket in een metalen vaas op een kastje tegen de muur. Overwegend witte en blauwe kleuren, maar niet koud, dankzij de weelderige vormen van de betrokken bloemen die de hoofdspelers zijn. De witte bloemen (pioensoort) zijn groot en rond, met veel blaadjes. Het blauwe komt van de grote irissen die voornaam erboven uit steken met hun gekrulde bloembladen. Het zijn er maar 2, waar er 3 verwacht worden voor het evenwicht, en toch werkt het en geeft het daarom ook de ongekuutselde sfeer. De details worden allemaal ver uitgewerkt en weergegeven waardoor het weelderige wordt versterkt en extra verfijnd wordt (die ene prachtige frittelaria links doet hier ook zijn werk). Verder mooi opgevuld met rode en geelachtige accenten en ook het fijne groen is duidelijk aanwezig en geeft alles een heel natuurlijke touch. (Dit groen zit op de plaats waar ik een 3de iris zou verwacht hebben). De vlinder in het boeket en de sprinkhaan en mot (?) op het kastje versterken dit alles. De rode bloem bovenaan (lelie?) lijkt wat te zweven en erbij opgekleefd. Is waarschijnlijk om een tegengewicht voor de andere rode accenten, en als extra warm accent voor het wit en blauw bovenaan maar was niet nodig.

Voorbeeld 3:

Er staat een vol boeket in een tinnen of stenen kannetje op een tafel. Aan de voorkant zit een deuk in het kannetje. De bloemen onderaan in het boeket lijken fleuriger en meer levendig dan naarmate je hoger kijkt naar de top van het boeket. Naast de vaas liggen drie schelpen op de tafel met een druk patroon en ook enkel afgevallen roze blaadjes. Daarnaast zit ook een grote sprinkhaan of krekkel. Op de bloemen zit een spin onderaan en een vlinder bovenaan. Rechts van het boeket is er ook een spin te zien die lijkt te zweven in de ruimte, maar die waarschijnlijk op haar web zit. De lichtinval in de kamer komt van achter de toeschouwer, waardoor de vaas, bloemen, schelpen... een schaduw werpen

op de tafel. Geen enkele boem in het werk ijk hetzelfde. Er zijn blauwe, witte, gele, paarse, rode, oranje, roze, bruine tinten te zien. Er werd niet veel bladgroen aan het boeket toegevoegd. Alles, behalve de ondergrond waarop de vaas staat en de schelpen liggen, valt volledig binnen het kader van het schilderij. In het geheel hangt er een groen-blauw-grijze waas in het vertrek waar de vaas staat. Het geheel is tot in het kleinste detail getekend.

Voorbeeld 4:

eens begonnen beneemt niets
deze bloemen
hun drang
hier
zich te buiten
te begeven

insecten, geprikt, bewoelen
je ooghoeken
vliegen uit en kruisen zich ongezien tot leven
entomofob knikt de hagedis
tot zijn schrik
het kamerlicht
kapot

uitspatting uitgespat, maar dan als krans
zo brandt de tulp haar rokken uit en roest de roos zich
zich in herhaling
doods door eeuwen heen
uitgevekt en vervalst
waagt een ooglid
vlinderslag

een bloeding, de zoveelste, gezet
met dat penseel, lang als verveling
en even zo: wreed

